

ІНТЕРАКТИВНІ ІГРИ

ЯК ФОРМА АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Пандас А.В. (Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса, Україна), **Хоменко Т.В.** (Міжнародний гуманітарний університет, м.Одеса, Україна)

Вектор сучасної політики і стратегії держави спрямований на трансформацію і розвиток національної системи освіти, адаптацію її до інтеграційних процесів в європейське і світове співтовариство. Це тягне за собою переорієнтацію традиційних методологічних прийомів навчально-освітнього процесу на пошук нових інноваційних підходів. Перспективним напрямком в освітній практиці є інтерактивне навчання. Термін «інтерактив» утворений від слова *interact* (англ.), де *inter*– взаємний, *act*– діяти.

Інтерактивне навчання – це специфічна форма організації пізнавальної діяльності, коли навчальний процес побудований на взаємодії всіх студентів, в тому числі і викладача. Відбувається взаємодія – інтерактивність, коли в кожній ситуації обидві сторони повинні швидко знаходити необхідні рішення.

Однак інтерактивне навчання змінює традиційне розуміння ролі викладача в навчальному процесі. Викладач тут виступає, як організатор, створює умови для ініціативи студентів, спрямовує їх діяльність на досягнення поставленої мети [1, с.196], спонукає до самостійного пошуку.

Інтерактивне навчання включає різноманітні форми організації пізнавальної діяльності, до яких можна віднести інтерактивні ігри.

Інтерактивні ігри – сприяють залученню студентів в активний процес отримання та переробки знань, дає можливість змоделювати умови для набуття навичок фахівця. Під час інтерактивних ігор студенту пропонується виконувати дії, що становлять основу його професійної діяльності. Особливістю інтерактивних ігор є, те, що результати прийнятих ним рішень в ході гри відображаються на моделі, а не в реальній ситуації. Це дає можливість не реагувати на негативні результати, кілька разів повторювати певні дії для досягнення мети і закріплення навичок їх виконання. [2, с.144]

Існують різноманітні види і форми інтерактивних ігор: дидактичні, управлінські, операційно-рольові, ділові, проблемно-орієнтовані (методологічні), організаційно-діяльні, атестаційно-ділові. Також зустрічаються техніки дискусій та подання, техніки графічної організації інформації, метод проектів та ін.

Використання інтерактивних ігор в навчальному процесі формує у студентів:

- Навички роботи в команді (вміння співпрацювати, вступати в партнерське спілкування, вислуховувати і вважатися з іншою точкою зору).
- Критичне мислення (студенти вчаться самостійно вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації [3, с.137], приймати продумані рішення).
- Мотивацію та залученість студентів, процес навчання стає більш осмисленим.
- Уміння дискутувати, відстоювати свої позиції, лаконічно і структуровано висловлювати свої думки.
- Комунікативні вміння і навички.

Розроблено різні методики інтерактивних ігор в ході підготовки, до яких викладач:

1. Проводить вибір найбільш придатного виду і форми гри.
2. Формує тему, проблеми, мету, завдання гри.
3. Визначає основні етапи гри (підготовчий, дієвий, заключний) і тимчасові обмеження.
4. Формує у студентів мотивацію і стимул участі.
5. Контролює розподіл студентської групи на команди, виявляє лідерів, розподіляє ролі, визначає функції учасників.
6. Розробляє інструкції, правила, а також додатки до гри (методичні посібники, технічні засоби та ін.).
7. Здійснює загальний контроль за ходом гри.
8. Підводить підсумки, виявляє переможців і аналізує сильні і слабкі сторони в діях студентів.

Впровадження інтерактивних форм навчання є важливим напрямком удосконалення підготовки студентів у сучасному вищому навчальному закладі.

Література:

1. Медведева Ч. Б. Деловая игра – как метод интерактивного обучения студентов / Ч. Б. Медведева, И. В. Цивунина, Г. Ю. Климентова // Вестник Казанского технологического университета. – 2012. – № 2 (15). – С.196 – 198
2. Нагаєв В.М. Методика викладання у вищій школі: Навч.посібник / В.М. Нагаєв. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 232 с.
3. Гончаров С.М. Методи та технології навчання в кредитно-трансферній системі організації навчального процесу: Навчально-методичний посібник /С.М. Гончаров, В.А.Гурин.– Рівне: НУВГП, 2010. – 451 с.